

Središnji odbor je u skladu s raspisanim natječajem za dodjelu nagrada Društva primio dva obrazložena prijedloga. Za Godišnju nagradu "Josip Brunšmid" predložena je Slavica Filipović za izložbu i katalog *Kasnoantička nekropola u Zmajevcu*, a za Nagradu za doprinos Društvu "Don Šime Ljubić" predložen je Marko Menđušić. Predloženo je također da se za počasnog člana Društva izabere Guido Rosada (Italija).

MARKO MENĐUŠIĆ – DOBITNIK NAGRADE "DON ŠIME LJUBIĆ"

Nakon završenog školovanja u rodnom Pokrovniku i gimnazije u Drnišu, Marko Menđušić upisao je studij arheologije i književnosti na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Tako je prije gotovo četrdeset godina stupio u prostor naše struke u kojem je od tada stalno prisutan. Još kao student radio je na arheološkim istraživanjima, ponajviše na srednjovjekovnim lokalitetima, pod vodstvom Zlatka Gunjače s kojim je surađivao i nakon završetka studija, volontirajući u Muzeju grada Šibenika u kojem se 1983. zapošljava na mjestu kustosa za pretpovijesnu arheologiju. U istoj ustanovi ostaje do 2004., obnašajući više od deset godina i dužnost voditelja Arheološkog odjela, nakon čega prelazi u Ministarstvo kulture, na radno mjesto pročelnika Konzervatorskog odjela u Šibeniku, gdje radi i danas. Teško je u nekoliko riječi sažeti njegovu znanstvenu i muzeološku karijeru. Kao kustos za pretpovijesnu arheologiju u Muzeju grada Šibenika, radio je na više lokaliteta na šibenskom području, istražujući ostatke neolitičkih naselja (Danilo, Konjevrate, Krivače kod Bribira), tumule (Brnjica, Ulnovac na Danilu, Biranj, Slivno), utvrđena gradinska naselja (Mali Jelinjak iznad Grebaštice) i mladežljeznodobnu nekropolu na gradini Dragišić, a kao voditelj odjela sudjelovao je u istraživanjima kasnoantičke utvrde na Žirju, antičkog i srednjovjekovnog kompleksa na Bribiru, srednjovjekovnog groblja u Dubravicama te na još mnogim drugim nalazištima poput onih na Vrbici, u Smrdeljima ili u Krkoviću. Posljednjih godina sudjelovao je kao savjetnik u istraživanju pretpovijesnih špiljskih lokaliteta u kanjonu rijeke Krke (Ozidana pećina u Bogatiću miljevačkom i Jazinka u Nečvenu). Proveo je niz terenskih pregleda na čitavom širem šibenskom području s posebnim naglaskom na ubicaciji utvrđenih gradinskih naselja. Isto je tako sudjelovao i u konzervacijskim radovima na ostacima arhitekture na nekoliko iznimno važnih nalazišta, poput Bribira i Srime. Rezultate svojih istraživanja objavio je u nizu stručnih i znanstvenih radova u različitoj periodici, zbornicima i katalozima u Hrvatskoj i inozemstvu, kao i na mnogim domaćim i međunarodnim skupovima, poput prošlogodišnje 75. godišnje skupštine Američkog arheološkog društva u St. Louisu (Missouri) u SAD-u. Istodobno je sudjelovao u organizaciji niza izložbi postavljenih u Muzeju grada Šibenika, kao i izložbi s kojima je obišao više hrvatskih gradova i neke susjedne zemlje.

Međutim, ono što ovaj put želimo naglasiti jest njegov rad u Hrvatskom arheološkom društvu čiji je član od 1983., odnosno od samog početka svoje profesionalne karijere. Tijekom proteklih gotovo trideset godina članstva sudjelovao je na gotovo svim znanstvenim skupovima u organizaciji HAD-a, čime se mogu pohvaliti tek rijetki članovi našega Društva. Svakako treba naglasiti da Markovo sudjelovanje na spomenutim skupovima, kao ni članstvo, nikada nije bilo formalno. On je uvijek aktivno djelovao na promicanju ciljeva Hrvatskog arheološkog društva i arheološke struke u cjelini, spremno se prihvaćajući niza zadataka koje je tijekom tih godina kontinuirano obavljao u Društvu. Takva aktivnost nije mogla proći nezapaženo, pa je od 1997. naš kolega kontinuirano član Središnjeg odbora našega Društva. Tim je izborom Hrvatsko arheološko društvo dobilo znatnu potporu, jer je Marko svoju iznimnu aktivnost prenio i u rad Središnjeg odbora. Jedan je od malobrojnih članova koji je od prvog dana sudjelovao na gotovo svim sjednicama Središnjeg odbora, ali i u svim ostalim aktivnostima Društva, od dodjela nagrada, koordinacije nakladničkih projekata pa sve do organizacije skupova. Godine 2005. izabran je za dopredsjednika Društva, na kojoj se funkciji nalazi i danas.

S obzirom na to da je riječ o jednom od najaktivnijih članova našega Društva čiji rad za Društvo i struku u cjelini može svima poslužiti kao primjer, predlažem da se našem kolegi Marku Mendušiću dodijeli Nagrada „Don Šime Ljubić“ za doprinos radu Društva.

Hrvoje Potrebića

SLAVICA FILIPOVIĆ – DOBITNICA NAGRADE "JOSIP BRUNŠMID"

Sam spomen mogućnosti objavljivanja publikacije *Kasnoantička nekropola u Zmajevcu* razveselio me i kao antičara kojeg područje dunavskog limesa veoma zanima u stručnom smislu, ali i kao muzealca koji, sasvim razumljivo, teži da arheološki materijal bude predstavljen i široj javnosti. Drago mi je što je konačni rezultat ispunio moja očekivanja u oba smisla. Iako je riječ o preliminarnoj objavi rezultata arheoloških istraživanja kasnorimske nekropole na Mocsolásu, ova publikacija predstavlja nadasve zanimljivo štivo i za stručnu čitateljsku publiku, kojoj će do završne i cjelovite znanstvene objave istraživanja toga lokaliteta dobro poslužiti kao dobar izvor analogija za tu problematiku u ovom dijelu Panonije.

Ozbiljnost autoričinog pristupa ulijeva nam sigurnost da će i znanstvena monografija o kasnorimskoj zmajevačkoj nekropoli, koja će nesumnjivo biti objavljena u nekoj skorijoj budućnosti, biti na visokoj stručnoj razini. Pohvalno je što autorica nije zanemarila širu publiku: njezin rad nije samo razumljiv i zanimljiv arheolozima, već i laicima kojima katalog i izložba mogu pružiti dobar uvid u kasoantičku arheološku baštinu Podunavlja. To svakako treba naglasiti, jer arheolozi nerijetko zaboravljaju da su izložbe prije svega namijenjene onima koji nisu stručnjaci na tome polju. Slavica Filipović taj propust nije napravila – njezin je katalog primjer dobro izbalansiranog teksta, informativnog i razumljivog laicima ali vrlo korisnog i stručnoj arheološkoj čitateljskoj publici.

Mogu samo priželjkivati da autorica, koja je ujedno jedan od naših nesumnjivo najaktivnijih terenskih arheologa, nastavi sa svojim radom i da nam uskoro priredi i nove izložbe o svojim istraživanjima i znanstvene publikacije koje će bitno pridonijeti našem poznavanju arheološke baštine Rimskoga Carstva u istočnoj Hrvatskoj. Upravo iz toga razloga smatram da Slavica Filipović zaslužuje Nagradu "Josip Brunšmid", ne samo kao izraz pohvale struke za jednu lijepu izložbu i dobar stručni katalog, već i kao poticaj za daljnji rad kojim će obogatiti naše spoznaje o rimskom razdoblju na našem dijelu dunavske granice.

Ivan Radman-Livaja

GUIDO ROSADA + POČASNI ČLAN DRUŠTVA

Prof. dr. sc. Guido Rosada (rođen 1945. u Veneciji) višegodišnji je djelatnik Sveučilišta u Padovi (Filozofski fakultet, Odsjek za arheologiju) i nositelj kolegija Antička topografija. Od 1980. dugogodišnji je suradnik Arheološkog muzeja Istre u Puli, u mandatu Vesne Girardi Jurkić. Potpisavši u ime padovanskog Sveučilišta sporazum s Arheološkim muzejom Istre istraživao je u Nezakciju kod Pule i sa skupinom autora (M. T. Lachin, G. Gambacurta, F. Lazzarini, A. Bondesan, E. Finzi, N. De Florentiis, A. Galgaro) pripremio i objavio na talijanskom jeziku važnu publikaciju o prapovijesnom i antičkom Nezakciju, *Oppidum Nesactium. Una città istro-romana* (Treviso, 1999.). Ta je publikacija predstavljena i u Talijanskom kulturnom centru u Zagrebu.

Guido Rosada vodi Međunarodnu arheološku talijansku misiju pod pokroviteljstvom MIUR-a i MAE-a na području Lorona u Istri. Riječ je o istraživanju važnog antičkog obrtničkog kompleksa za proizvodnju amfora u vlasništvu Kalvije Krispinile. Zajedno s međunarodnom ekipom istraživača (V. Kovačić, F. Tassaux, A. Marchiori, M. B. Carre) u kontinuitetu od 2003. podnosi izvješća o rezultatima loronskih arheoloških otkrića na međunarodnim arheološkim savjetovanjima Međunarodnog istraživačkog centra za arheologiju Brijuni – Medulin (studenj), a te rezultate godišnje objavljuje u časopisu *Histria antiqua* pod rubrikom

Novitates. Godišnja otkrića u Loronu osobno objavljuje, uz analize, i u drugim europskim arheološkim časopisima i predstavlja ih na međunarodnim skupovima širom svijeta, što nesumnjivo pridonosi boljem poznavanju arheološke baštine Istre i Hrvatske u cjelini. U sklopu projekta *L'Istria e il mare* komplementarno izlaže i predstavlja tekstove svojih analiza i rezultata o rimskim vilama, ranokršćanskoj problematici i antičkoj topografiji Istre.

Guido Rosada jedan je od utemeljitelja Međunarodnog istraživačkog centra za arheologiju Sveučilišta u Zagrebu (1994.) i stalni je član Međunarodnog savjeta Centra i Međunarodnog uredništva časopisa *Histria antiqua*. U tom je svojstvu iznimno aktivan i kooperativan u radu Centra, pa je na taj način hrvatskim arheolozima omogućio da svojim predavanjima nastupe na Sveučilištu u Padovi (R. Marijašić, K. Buršić-Matijašić, V. Girardi-Jurkić, K. Džin). Ujedno je organizirao predstavljanje naših izložaba o Loronu u Padovi, kao i izložbu *Putovima antičkih bogova u Istri* u nekoliko talijanskih gradova (Padova, Pordenone, Bordorico, Muggia).

Potrebno je posebno naglasiti da je Guido Rosada jedan od rijetkih inozemnih znanstvenika i prosvjetnih djelatnika koji je 1991./1992. tijekom Domovinskog rata, u mandatu ministrice V. Girardi Jurkić, na Sveučilištu u Padovi organizirao predstavljanje izložbe *Uništena hrvatska arheološka baština*, uz odgovarajuća predavanja sveučilišnim djelatnicima.

Prof. Rosada danas je potpredsjednik *Hadriaticum mare*, Međunarodne asocijacije za studij antičkog Jadrana sa sjedištem u Zadru. Član je i hrvatskog znanstvenog uredništva časopisa *Opuscula archaeologica* koji objavljuje Arheološki zavod Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Zbog više od tri desetljeća kontinuirane i aktivne suradnje u arheološkim i znanstvenim istraživanjima, kao i u nakladničkoj djelatnosti u Hrvatskoj i u promidžbi naših arheoloških rezultata i lokaliteta u svijetu, smatram da je prof. dr. sc. Guida Rosada zaslužio priznanje hrvatskih arheologa za svoj rad i korektan kolegijalni odnos.

Vesna Girardi Jurkić